

Úloha generála Reicina a poručíka Čubky v Postoloprtech

[Doslovný opis protokolu jednoho výslechu, tři stránky, každá ze závěrečnou poznámkou: „Četl a podepsal: (vlastoručně) Vasil Kiš“]

Krajské velitelství státní bezpečnosti, Ústí nad Labem,
dne 2. května 1951.

ZÁPIS O VÝPOVĚDI

Byl předveden Vasil Kiš, nar. 17. listopadu 1920 v Porokškově, okr. Perečín u Užhorodu v SSSR, ředitel lihovaru v Libouchci, okr. Děčín, ženatý, manželka Miroslava roz. Kratochvílová, otec 2 nezaopatřených dětí ve věku 1 až 3 roky, české nár. a Čsl. státní přísl. řecko-katolického vyznání, kpt. ČSA v zál., syn Petra a Marie, roz. Maškarcinové, nemajetný, udánlivě zachovalý, posledně bytem v Libouchci, čp. 214, okr. Děčín, t.č. ve vazbě zdejšího velitelství.

Jmenovaný byl napomenut k udání pravdy, obeznámen s předmětem výslechu, uvádí následující:

K VĚCI:

Máte ještě něco k podotknutí, bodu, co se týká osoby gen. Reicina?¹

Ano, ještě bych uvedl gen. REICINA ve spojitosti s t.zv. postoloprtskými masakry, kterých se OBZ, pod jeho vedením dopustil. Již v zahraničí prováděl gen. REICIN pečlivý výběr svých spolupracovníků OBZ. První čl. sbor v SSSR byl po skončení války přejmenován na 1. divizi, takže ke konci června roku 1945, velitelství 1. divize a podřízené vojenské útvary byly ubytovány v Postoloprtech. Pokud se týká mne, byl jsem v tehdejší době přednostou PZU, úseku B (předzvědná zpravodajská ústředna) a z titulu této funkce jsem se zdržoval mimo Postoloprty.

Přednosta oddělení OBZ 1. divize, por. ČUBA [ČUBKA]² a jemu podřízení tohoto oddělení, nevím z jakého důvodu nebo příkazu, včetně oddílu polního četnictva, taktéž jemu podřízenému a obranné zpravodajství v úkolech této funkce vyplývající, nekonal. Chci zde poukázat na zvěrstva, páchané por. ČUBKOU a jeho oddělením OBZ v Postoloprtech. Postupující vítězná RA i naše zahraniční ČSA, zajatce soustřeďovala. Víím, že v žádném zajateckém táboře se zajatci nestříleli, ale naopak se těmto dostalo možnosti, pracovat a tím i vydělávat. Dva měsíce po úplné kapitulaci zbytku hitlerovské armády v Postoloprtech, por. ČUBKA se svými spolupracovníky a za vědomí gen. REICINA, prováděli hromadné vraždění německých zajatců v Postoloprtech. Po skoncování tj. po vyvraždění všech německých zajatců začali střílet i civilní obyvatelstvo. Nebylo noci, aby nebylo slyšet střílení a to v polích, kde ještě před svou smrtí byli zajatci a civilní

obyvatelé, nuceni si vykopat hroby. Zprávy o těchto popravách se mezi civilním obyvatelstvem rozšířily tak, že obyvatelé v prostoru Postoloprte se obávali o svůj život. Toto počinání OBZ, pod vedení gen. REICINA nepřineslo českému národu dobré jméno za hranicemi státu. Gen. REICIN, přestože o tomto dostával pravidelné hlášení, těmto nelidským činnům nezabránil.

Brigádní generál a náměstek ministra obrany Bedřich Reicin po zatčení v roce 1951 (NA)

K tomu ještě uvádím, že por. ČUBKA a jeho spolupracovníci z OBZ, nezabývali se vlastním posláním t. j. shromáždit roztroušený vojenský materiál v hříškovských lesích. Jednalo se o velmi cenný vojenský materiál, jako střelivo různého druhu, letecké bomby, miny pro diversní účely atd. Dále nebyly obsazeny bývalé německé vojenské sklady, ve kterých se nacházelo mnoho cenných vojenských součástek jako n.př. vojenská výstroj a výzbroj pro speciální vojenské útvary a to pro parašutistické oddíly, námořnictvo, ženijní útvary, dálkové průzkumy a mnoho dalších cenných věcí, které v důsledku toho, že nebyly sepsány a převzaty, byly rozkrádány a s těmito nakládáno tak, že se v době, kdy se sepisování začalo, byly zničené a nepoužitelné.

Přestože jsem nebyl přímým účastníkem prováděných poprav, je mě známo, že bylo popraveno více než 10 000 lidí. Popravy byly prováděny většinou v noci a to příslušníky OBZ v čele s por. ČUBKOU a to z kulometu a ostatních samopalných zbraní. Jako přímé účastníky prováděných hromadných poprav, uvádím tyto účastníky:

- 1./ por. ČUBKA, který popravám velel a sám tyto také prováděl
- 2./ rtm. TARČAN, střilející účastník poprav
- 3./ škpt. ŠLOVÁK, jako přihlížející a snad i střilející účastník

129
Dne 2. května 1951. 4

Z á p í s o v ý p o v ě d í

Byl předveden Vasil K i š, nar. 17. listopadu 1920 v Poroňkově, okr. Pě-
rochín u Úřborodu v ČSSR, ředitel lihovaru
v Libouchci, okr. Děčín, ženatý, manželka Mi-
roslava roz. Kratochvílová, otec 2 nezaopatře-
ných dětí, ve věku 1 až 3 roky, české nár. a
Čsl. státní přísl. řecko-katolického vyznání,
kpt. ČSA v zácl., syn Petra a Marie, roz. Maňka-
řincové, nemejetný, uctíživě zachovalý, posled-
ně bytem v Libouchci, šp. 214, okr. Děčín, t. č.
ve vazbě zdejšího velitelství.

Jmenovaný byl napomenut k udání pravdy, obeznámen s předáním výsledku,
uvádí následující:

K věci:

Máte ještě něco k podotknutí, pokud se týká osoby gen. R e i c i n a ?

ano, ještě bych uvedl gen. R e i c i n a ve spojitosti s t. zv. postolop-
rťskými masakry, kterých se OBZ, pod jeho vedením dopustil. Již v zahra-
ničí prováděl gen. R e i c i n pečlivý výběr svých spolupracovníků OBZ.
První Čsl. sbor v ČSSR byl po skončení války přejmenován na I. divisi,
takže ke konci června roku 1945, velitelství I. divise a podřízené vojens-
ké útvary byly ubytovány v Postoloprtech. Pokud se týká mne, byl jsem v
tehdejší době přednostou PZU, úseku B/předzvědná zpravodajská ústředna/
a s titulu této funkce jsem se zdržoval mimo Postoloprty.
Přednostou oddělení OBZ I. divise, poruč u b e a jsem podřízený tohoto
oddělení, nevím z jakého důvodu nebo příkazu, v četně oddílu polního čet-
nictva, taktéž jsem podřízenému a obranné zpravodajství v úkolech této
funkce vyplývající, nekonal. Uchci zde poukázat na zvěrstva, páchaná por.
Č u b o u a jeho oddělením OBZ v Postoloprtech. Postu ující vítězná Ra-
i naše zahraniční ČSA, zajetce soustřeďovala. Vím, že v řádném zajateckém
četl a podepsal: *Vasil Kiš*

První strana výpovědi kapitána Vasil Kiše ve vyšetřování proti přednostovi OBZ Bedřichu Reicinovi,
2. května 1951, strana 1

POZNÁMKY

1. Bedřich Reicin (1911-1952) pochází z židovské rodiny v Plzni (původně Reinziger nebo Reicingen), od třicátých let byl funkcionářem mládežnické komunistické organizace a spolupracovníkem ve stranických novinách Rudé Právo. V roce 1939 byl zatčen Gestapem a po svém propuštění utekl do Sovětského svazu, kde po krátké době se opět ocitl ve vazbě. 1942 se připojil k zahraniční armádě, kde byl nejdříve osvěto-

vým důstojníkem, 1945 se stal náčelníkem vojenské zpravodajské služby OBZ. Po komunistickém převratu v roce 1948 se směřovatně podílel na „čistce“ armády od nepřátel KSČ, stal se ale v souvislosti se „Slánskou aférou“ také obětí a byl v roce 1952 pověšen.

2. Omylem „Čubá“ správně „Čubka“, v následujícím textu vždy opraveno.

Por. ČUBKA je toho času někde na Slovensku, je-li ve vojenském poměru není mě známo. Rtm. Tarčan, demobilisoval a t. č. bydlí v Žatci, kde je zaměstnán skupováním koží. špkt. ŠLOVÁK, býv. jménem Šteiner, je příslušníkem býv. záp. zahraniční armády, demobilisoval v roce 1946 a od té doby zastává nějaké vyšší místo na ministerstvu školství a osvěty v Praze. Zda byl hromadným popravám zajatců i civilního obyvatelstva v Postoloprtech osobně přítomen gen. REICIN, není mně známo, ačkoliv to nevyklučuji. Gen. REICIN věděl o prováděných hromadných popravách, protože o těchto dostával denní hlášení a proto je odpovědný za to, že kapitalistické státy využily hromadného masakru v Postoloprtech, ke štvání proti lidově demokratickému zřízení u nás a prohlašovaly, že komunisté se dopouští hromadného vraždění pokojného obyvatelstva.

[Následují další otázky ohledně jiných osob, které nejsou v souvislosti s masakrem v Postoloprtech.]

Četl a podepsal:
[vlastoručně] Vasil Kiš